

Środa, 9 września 2015 r.

P8_TA(2015)0304

Protokół zmieniający Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu (rezolucja)

Rezolucja nieustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 9 września 2015 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu zmieniającego Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu (06040/2015 – C8-0077/2015 – 2015/0029(NLE) – 2015/2067(INI))

(2017/C 316/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (06040/2015),
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę zgodnie z art. 207 ust. 4 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0077/2015),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie stanu negocjacji dauhańskiej agendy rozwoju i przygotowań do dziewiątej konferencji ministerialnej WTO ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP–UE w sprawie integracji regionalnej oraz unowocześnienia systemów kontroli celnej na rzecz trwałego rozwoju w państwach AKP we współpracy z UE ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Globalne partnerstwo na rzecz eliminacji ubóstwa i zrównoważonego rozwoju po roku 2015” ⁽³⁾,
- uwzględniając wyniki dziewiątej konferencji ministerialnej WTO, która odbyła się w Indonezji w grudniu 2013 r., oraz zawarte na niej Porozumienie o ułatwieniach w handlu ⁽⁴⁾,
- uwzględniając oświadczenie Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) z dnia 27 listopada 2014 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając sprawozdanie OECD z lutego 2014 r. zatytułowane „The WTO Trade Facilitation Agreement – Potential Impact on Trade Costs” (Porozumienie WTO o ułatwieniach w handlu – ewentualny wpływ na koszty handlu),
- uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 9 września 2015 r. ⁽⁶⁾ w sprawie projektu decyzji Rady,
- uwzględniając art. 99 ust. 1 akapit drugi Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinię Komisji Rozwoju (A8-0238/2015),

A. mając na uwadze, że ułatwienia w handlu zależą przede wszystkim od władz krajowych, ale nie ma wątpliwości, że w wielu obszarach współpraca wielostronna może zwiększyć korzyści i ograniczyć koszty;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0511.

⁽²⁾ Dz.U. C 345 z 2.10.2014, s. 28.

⁽³⁾ Komunikat Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 5 lutego 2015 r. (COM(2015)0044).

⁽⁴⁾ Deklaracja ministerialna z Bali (WT/MIN(13)/DEC); decyzja ministerialna z Bali w sprawie Porozumienia o ułatwieniach w handlu (WT/MIN(13)/36 lub WT/L/911 z dnia 11 grudnia 2013 r.). https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/mc9_e/balipackage_e.htm

⁽⁵⁾ Protokół zmieniający Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu WT/L/940 z dnia 28 listopada 2014 r.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0303.

Środa, 9 września 2015 r.

- B. mając na uwadze, że dwie trzecie członków WTO musi ratyfikować Porozumienie o ułatwieniach w handlu (Porozumienie), zanim będzie ono mogło wejść w życie; mając na uwadze, że w tym względzie wzywa wszystkich członków WTO do dopilnowania, by Porozumienie mogło wejść w życie jak najszybciej, a zwłaszcza przed dziesiątą konferencją ministerialną WTO (MC10), która odbędzie się w grudniu 2015 r. w Nairobi;
- C. mając na uwadze, że niektóre duże gospodarki wschodzące, jak Chiny, Brazylia i Indie, nie będą się starać o wsparcie techniczne; mając na uwadze, że fakt ten należy przyjąć z zadowoleniem, ponieważ dzięki temu dostępne wsparcie otrzymają rzeczywiście potrzebujący;
- D. mając na uwadze, że UE aktywnie pracuje nad zapewnieniem spójności między jej różnymi strategiami politycznymi (w dziedzinie handlu, współpracy, pomocy humanitarnej itp.); mając na uwadze, że te strategie polityczne powinny być międzysektorowe i oceniane w oparciu o badania skutków;
- E. mając na uwadze, że UE jest zobowiązana do promowania wolnego, sprawiedliwego i otwartego handlu, który jest wyważony i przynosi wszystkim wzajemne korzyści; mając na uwadze, że WTO stanowi naturalne ramy dalszego stosowania i potwierdzania tych zasad;
- F. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie są największymi na świecie ofiarodawcami pomocy; mając na uwadze, że pomoc finansowa na wykonanie Porozumienia o ułatwieniach w handlu to środek w ramach inicjatywy „Pomoc na rzecz wymiany handlowej” i nie powinna mieć wpływu na część wieloletnich ram finansowych przeznaczoną dla oficjalnej pomocy rozwojowej;
1. z zadowoleniem przyjmuje wyniki dziewiątej konferencji ministerialnej WTO z grudnia 2013 r., na której 160 członków WTO zakończyło negocjacje w sprawie Porozumienia o ułatwieniach w handlu; uważa Porozumienie o ułatwieniach w handlu za ważny krok naprzód, ponieważ jest to pierwsze wielostronne porozumienie od utworzenia WTO w 1995 r. i będzie stanowiło dla 161 członków WTO wzór dla unowocześnienia systemów celnych;
 2. podkreśla, że UE nadal opowiada się za tym, by wszyscy członkowie WTO w pełni i należycie wdrożyli pakiet decyzji z Bali, dzięki czemu można by poświęcić uwagę pomyślnemu zakończeniu negocjacji prowadzonych w ramach dauhańskiej agendy rozwoju;
 3. uznaje korzyści, jakie wdrożenie Porozumienia przyniesie krajom rozwijającym się, ponieważ przyczyni się do stworzenia bardziej sprzyjających warunków dla przedsiębiorczości, zwłaszcza dla MŚP; podkreśla w szczególności, że Porozumienie, jeśli zostanie w pełni wdrożone, powinno ograniczyć niepewność związaną z warunkami wejścia na rynek oraz koszty handlu o 12,5–17,5 % (według szacunków OECD), co umożliwi konsumentom dostęp do szerszej i tańszej gamy produktów, a przedsiębiorcom zapewni dostęp do nowych rynków i poprawi ich konkurencyjność poprzez podniesienie efektywności oraz ograniczenie zbędnej biurokracji i powiązanych kosztów;
 4. podkreśla, że wdrożenie Porozumienia, w szczególności w krajach rozwijających się, doprowadzi do ujednoczenia i uproszczenia procedur związanych z wymianą handlową; wskazuje, że Porozumienie może otwierać nowe możliwości upowszechnienia stosowania innowacyjnych technologii i systemów elektronicznych, w tym systemów płatności elektronicznych, krajowych portali handlu i punktów kompleksowej obsługi;
 5. apeluje do wszystkich członków WTO, aby postarali się znaleźć niezwłocznie rozwiązanie pozwalające na wdrożenie pakietu z Bali we wszystkich jego aspektach, co obejmuje ograniczenie dotacji zakłócających handel, tak by można było zakończyć dauhańską agendę rozwoju przed dziesiątą konferencją ministerialną WTO;
 6. podkreśla, jak ważne jest to Porozumienie z perspektywy rozwoju, biorąc pod uwagę, że stosowane jest specjalne i zróżnicowane traktowanie, w ramach którego kraje rozwijające się i kraje najsłabiej rozwinięte mogą decydować, kiedy wdrożą poszczególne postanowienia i w odniesieniu do których postanowień będą wnioskować o wsparcie techniczne;

Środa, 9 września 2015 r.

7. podkreśla, że korzyści, jakie przyniesie Porozumienie, będą zależały od stopnia i czasu jego wdrożenia; uważa, że pełne i należyte wdrożenie, które odzwierciedla priorytety i obawy krajów rozwijających się w ramach dauhańskiej agendy rozwoju, przyniesie maksymalne korzyści wszystkim sygnatariuszom;

8. podkreśla, że Porozumienie zawiera postanowienia wiążące i niewiążące wytyczne; wzywa wszystkich członków WTO do podjęcia wszelkich starań w celu wdrożenia postanowień wiążących i wytycznych, aby doprowadzić do jak największego obniżenia kosztów handlu;

9. podkreśla, że wiele wymogów zawartych w Porozumieniu, zwłaszcza w odniesieniu do przejrzystości oraz automatycznego księgowania i pobierania należności celnych, może stanowić skuteczne narzędzie przeciwko korupcji na granicach; apeluje o zacieśnienie współpracy między organami celnymi oraz podkreśla, że większa przejrzystość zapewni wyższy poziom bezpieczeństwa i – oprócz tego, że zapewni skuteczniejsze kontrole celne – będzie stanowiła silną zachętę do intensyfikacji wymiany handlowej;

10. w pełni popiera inicjatywę UE dotyczącą przeznaczenia w ciągu pięciu lat kwoty 400 mln EUR na wspieranie reform i projektów na rzecz ułatwień w handlu, jak usprawnienie systemów celnych w krajach rozwijających się i krajach najsłabiej rozwiniętych; przypomina, że finansowanie to, które przekazywane będzie głównie z przydziałów na regionalną integrację gospodarczą w ramach regionalnych programów orientacyjnych, jest częścią dużo szerszej inicjatywy UE „Pomoc na rzecz wymiany handlowej” (3,5 mld EUR dotacji unijnych w 2013 r.) oraz domaga się, by Parlament Europejski i państwa członkowskie regularnie dostawały informacje na ten temat;

11. podkreśla jednak, że należy bardzo dobrze skoordynować to finansowanie z finansowaniem od innych międzynarodowych darczyńców, jak UNCTAD, WTO i Bank Światowy; zwraca uwagę, że należy oszczędzać krajom wnioskującym o wsparcie powielania i nadmiernej biurokracji, gdyż mogłoby to je odstraszać;

12. wzywa również do ścisłej współpracy ze specjalistycznymi organizacjami, jak Światowa Organizacja Celna, które mogą zapewniać cenną praktyczną i techniczną wiedzę fachową w konkretnych przypadkach, sprzyjając rozwojowi i budowaniu zdolności w tym zakresie; podkreśla, że zwłaszcza kraje najsłabiej rozwinięte mogą w pełni wykorzystać możliwości handlowe oferowane przez Porozumienie o ułatwieniach w handlu;

13. podkreśla kluczową rolę, jaką mogą odgrywać delegatury UE na całym świecie, które mogą współpracować z krajami rozwijającymi się i krajami najsłabiej rozwiniętymi na miejscu, a także apeluje o jak największe zaangażowanie tych delegatur w przekazywanie wsparcia technicznego;

14. zwraca się do Komisji o dołożenie wszelkich starań, aby wesprzeć kraje rozwijające się i kraje najsłabiej rozwinięte w realizowaniu ich zobowiązań, z uwzględnieniem elastyczności potrzebnej przy realizowaniu obowiązków wynikających z Porozumienia; podkreśla, że o środki finansowe na budowanie zdolności powinni się ubiegać odbiorcy, a podstawą ich przyznania powinna być rzetelna ocena potrzeb;

15. zaleca ścisłą współpracę organizacji międzynarodowych z partnerami krajów rozwijających się i krajów najsłabiej rozwiniętych przy realizacji postanowień kategorii C, aby wdrożyć je jak najszybciej;

16. dostrzega, że wciąż występują znaczne różnice między procedurami granicznymi krajów rozwiniętych i rozwijających się oraz że słabo rozwinięta infrastruktura, niewydolne zarządzanie cłami, przypadki korupcji i rozbudowana biurokracja spowalniają handel; uznaje, że umowa o ułatwieniach w handlu i proces liberalizacji handlu mają ten sam cel, a mianowicie ograniczenie kosztów wymiany handlowej w celu ożywienia działalności gospodarczej;

17. przypomina, że w przypadku wielu krajów rozwijających się ułatwienia w handlu będą głównym źródłem korzyści w ramach dauhańskiej agendy rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje obszernie przepisy dotyczące specjalnego i zróżnicowanego traktowania krajów rozwijających się i najsłabiej rozwiniętych; proponuje, aby nowe podejście polegające na podejmowaniu zobowiązań i ich planowaniu w zależności od możliwości poszczególnych krajów stanowiło punkt odniesienia dla przyszłych porozumień;

Środa, 9 września 2015 r.

18. uznaje, że doświadczenie sektora prywatnego może odgrywać główną rolę w promowaniu środków ułatwiających handel oraz w pomaganiu krajom rozwijającym się w wykonywaniu Porozumienia i we wspieraniu ich w tym zakresie; odnotowuje planowaną inicjatywę USAID dotyczącą zawiązania w tym celu sojuszu publiczno-prywatnego; wzywa Komisję do zachęcania sektora prywatnego do zaangażowania się, a także do zbadania możliwości w zakresie partnerstwa z przemysłem europejskim na rzecz wsparcia wykonania Porozumienia;

19. uznaje, że realizacja reform na rzecz ułatwień w handlu niesie ze sobą szersze korzyści dla rozwoju; zauważa w tym kontekście, że cła mogą odgrywać kluczową rolę w ułatwianiu sprawnej wysyłki artykułów pierwszej potrzeby; podkreśla, że pomoc humanitarna w sytuacjach kryzysowych powinna być objęta uproszczonymi procedurami celnymi, tak aby można było przyspieszyć jej niesienie, a ponadto pomoc ta powinna być zwolniona z ceł i podatków;

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, jak również rządóm i parlamentóm państw członkowskich oraz Światowej Organizacji Handlu.
